

માર્ચ-2015 : ગુજરાતી (001) (ગુજરાતી માધ્યમ) ધોરણ 10

01 GUJARTI FIRST LANGUAGE MARCH 2015 OMR ANSWERS

Q	correct answer	Q	correct answer	Q	correct answer	Q	correct answer
1	B	16	C	31	C	46	D
2	B	17	B	32	B	47	A
3	C	18	D	33	C	48	C
4	D	19	D	34	B	49	D
5	B	20	D	35	B	50	B
6	C	21	C	36	B		
7	A	22	C	37	B		
8	A	23	D	38	A		
9	D	24	D	39	D		
10	C	25	C	40	D		
11	A	26	A	41	C		
12	D	27	D	42	D		
13	A	28	A	43	C		
14	D	29	B	44	D		
15	B	30	D	45	B		

વિભાગ.....

3

વિભાગ - A

Q-20

કૃતિ:- વૃક્ષ
 કલા:- લાભચાંડર શ્રદ્ધવજી ઠાકર
 ઉપનામ:- પુનર્વસુ
 સા.પુ:- ચૈકાંડી
 સંસ્કૃત ગ્રંથ:- 'વાયલ્પમાં માછલી' માંથી.

→ 'માહાત્મ્ય સુખસગવડ ભોગવવાની લાલસામાં કૃપા સ્વાધી અને લાગણીહીન ઘરેલું શ્રદ્ધ છે તેનું સ્વચીત્પક્ષે આલેખન 'વૃક્ષ' ચૈકાંડીમાં કરવામાં આવ્યું છે. 'વૃક્ષ' ચૈકાંડીમાં નાયક 'ચંપક' તેની પુત્રી ચક્રુ સાથે વસ્ત્રાદમાં ભીંમલા-ભીંમલા અચાનક વૃક્ષ બની શકે છે. ચંપકની પત્ની ઈન્દિરા અને ચંપકના પિતા આશાવતમાં સરી પડી છે. ઈન્દિરાનાં વસોપાતની કોઈ સીમા નથી.

ચૈકાંડી દિવસો વીત્યા બાદ લોકો ચંપકનાં વૃક્ષ બની ગયાંની ઘટનાં જાણ્યાંમાં જાણ્યાં અંગે વાતચીત કર્યા ચંપકનાં ઘરે આવી છે. દાદા અર્થે ઈન્દિરા તેમની પાસે આવી શકે તેમ વચ્ચે છે. 'વૃક્ષ' મેગેઝિન નાં પ્રતિનિધિ ચંપકનાં વૃક્ષ બની ગયાંની ઘટના તેમના મેગેઝિનમાં જાણ્યા શરૂ છે. આ માટે તેઓ દાદા અને ઈન્દિરાને

વિભાગ.....

□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	=	□		
□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	=	□

પાંચ હજાર ડોલર જેવી ઓછી સુમ આપે છે. તથા લેમને જણાવે છે કે દેશીનાં પ્રતિનિધિઓ આ વિષય પર વ્યંક કિલ્મ બનાવવાં દરદરે છે અને લેખી વગલર પડા આણું આપશે.

આમ, પૂજા બની ગયેલો ચંપક દાદા અને ઈન્દિરાની કમાડીનું સાધન બની ગયું છે. ઈન્દિરા ઓનિચનીયર પાસે દાદાની રલાળ લેયાર પ્રાવે છે. આ આટે વીસેક શૂટ લંબાઈનું ખોદકામ કરવાનું છે. લેમાં પૂજા ઠાડતરૂપ ડોવાચી ઈન્દિરા લેને દૂર કરવાનું કહ્યું છે. ત્યારે ચંપકની દીકરી ચાકુ મશુરને પૂજા ગ્રાપલાં અપરકાલે છે.

આમ, 'પૂજા' એકાંડીમાં માહાસનાં સ્વાર્થીપડા અને લાગડીડીંગતા નાં ભાવને લેખકે નિખાલસતાપૂર્વક સ્ત્રુ કર્યાં છે.

- ૨) કૃતિ :- સ્ત્રીકેળવકી
 કર્તા :- નર્મદાશંકર લાલશંકર દવે
 સર્જક નામ :- નર્મદ.
 સંદર્ભ ગ્રંથ :- 'નર્મ-ગદ્ય' આંધી
 સા. પ્ર. :- નિબંધ.

→ નર્મદ કહ્યું છે કે, કેળવકી લી હુગુજાને દૂર કરે છે. સ્ત્રીઓ નીતિનાં પ્રમાયની ખામી અને અધોગ્ય સંગતને કારણે કુમાર્ગે જ્યાં પ્રેરાય છે. પરંતુ સ્ત્રી એ નીતિની કેળવકી લેશો લી તે નીતિનાં બાંધને અકાલી શાકશે. એ મુક્ય વર્તન કરી શકશે. પરિજામ નીતિની કેળવકી પામલી સ્ત્રી કુમાર્ગે જ્યાં નહીં.

વિભાગ.....

 + + + + + + + + + =

૩૩) અથવા

કૃતિ:- રાઈમટેબલ
 ઉર્તા:- જ્યોતિષ્કૃ દયે.
 ઉપનામ:- અવાવ્યાહિયા, ગુપ્તા.
 સા.પુ:- ડ્રાક્યનિબંધ
 સંદર્ભ ગ્રંથ:- 'રંગતરંગ ભાગ-૨' માંથી.

→ રાઈમટેબલ બનાવવામાં લેખકની બે માહિતી જોઈતી સમય ગઈ. કાજી કે કુલ ૭-૮ સાંત પિષયો લેવાર ઉચ્ચનાં ફાં, તેમાં કયા વિષયને કોલો સમય ગાળવયો તેની વિમલસડામાં લેખકે બે ઘડિયા જોઈતી સમય પ્યતીલ કર્યાં.

૪) અથવા
 ૫૫)

કૃતિ:- શામળાં છપ્પા, ચીપાઈ, ઉપાડાં
 ઉર્તા:- શામળ ભટ્ટ
 સા.પુ:- છપ્પાં, ચીપાઈ, ઉપાડાં.

→ 'શક્તિ જ ભક્તિ બને' એ ઉદ્દેવત સમજવયાં શામળ નીચે મુજબ દેખાંતી આપે છે: જે કુલ પીલ્યું છે તે ઉરમાધાનું જ છે, જે નપુ છે તે વૃનું યવનું જ છે, જે ઉપર

→ 'શક્તિ જ ભક્તિ બને' એ ઉદ્દેવત સમજવયાં શામળ નીચે મુજબ દેખાંતી આપે છે: પ્રેતરમાં ઉગાડેલાં ચીભડાં ઓઈ ચીરી ન મય તે ઘાટે તેની આસપાસ વાડ કરવામાં આવે છે. પરંતુ વાડ પોતે જ ચીભડાં ગાળી મય લીં લોકોને આપું સોંધું કા કોવી રીતે મળી?

વભાગ.....

	+		+		+		+		+		+		+		+		+		+		+		+		
	+		+		+		+		+		+		+		+		+		+		+		+		+

અજ્ઞાનને ખજાનામાં વ્યેકહું અવામાં વ્યાપે છે.
પરંતુ ખજું જ અન્ન પાઈ મય તી,
પાહી ભર્યાં જળાશયા પોલે જ
પાહી પી મય તો મુવકતુઓ કેમ
કરીને શુભે? મા જ પોતાના દુધ પીતાં
બાળકને માટે નો બાળક શું કરીએ
શ્રમ જ પ્રથમે સૂંતે લે, તો પ્રથમ સંસ્થા
કોની આગળ કરી?

A-5)

કૃતિ:- મગ નો ડો

કર્તા:- ગંગાસતી.

સ્વા.પુ:- પર- ભક્ત

સંદર્ભ ગ્રંથ:- 'સૌથી સંતપાત્રી' માંધી.

→

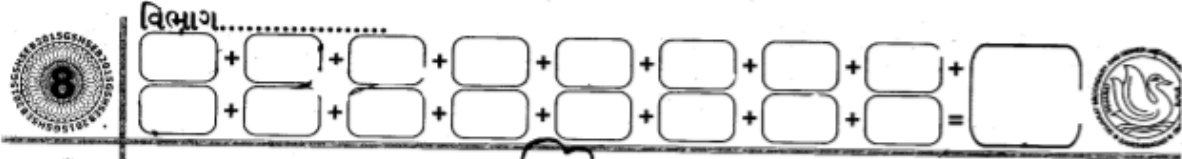
ગંગાસતી સાથા ભક્ત સૂવાનું પ્રમાણ આપતાં
કદ છે કે મેરુ કૈવો અડીઅમ પર્વત કથા
હી મય, આખું બુદ્ધિમાં નાશ પામે,
અર્થાત્ ગમે લેલી કુપરી પરિસ્થિતિ
અર્થમય છેતાં પડા સાથા ભક્તનું મન
કથાર્થ વિચારિત થતું નથી. તે ધંધલમાં
અહુ પ્રાર શપ્ત છે. સુખમાં લે છે નથી
જલો કે દુઃખમાં લે દુતાશ પડા થતાં
નથી. લેનાં મનમાં કથાર્થ પાટાં-
લડ-વિલક ઉત્પન્ન થતાં નથી. તે
દુર્મેશા સત-ગુરુનાં ભક્ત અનમાં
વિશ્વાસ શપ્ત છે. તેઓ વગૂતની માર્કમાયાનાં
બંધનો લોડી નાંધ્યા હોય છે.

વિભાગ.....

 + + + + + + + + =

પ્રશ્ન
 ૧૬ કવિ:- લીધોત્તમ
 કર્તા:- બાલમુકુન્દ દવે
 સા.પા:- સૌનેટ
 સંદર્ભ ગ્રંથ:- 'પરિક્રમા' માંથી

→ 'લીધોત્તમ' કાવ્યનાં કવિ ગુંપડીને ઘપીચ્છે વેડેલી પોતાની પત્નીને વુચ્છે છે. તે પોતાની ઘપેથી પાલવુ ઠાંડીને પોતાની દીકરીને સ્વનપાન કરાવી રહી છે. આ સમયે તેનાં તાજુક, નમકાઈ નયની પોતાની બાળક પર ઠારી ઘમતદારા વરસાવી રહી હતી. કવિચ્છે આ ગ્રામવાસ્સથ્યને નિદુષ્ય અને કવિની પ્રભુદર્શનની તરસ સંતોષાઈ ગઈ.

વિભાગ.....
 વિભાગ- B.

૪૭) સંક્ષીપ્તીકરણ:-

શીર્ષક:- ઝમનો મડિમા / ઝમની ઉપયોગિતા

→ ઊંચા જીવન વિશેના વ્યાખ્યા અને પશ્ચિમનાં જ્યાં જમીન વ્યાપકતાનું વર્ણન છે. પરંતુ ગામમાં કૌસીઓ કહેલી કે- "કેવું ન બાળમે, ફાથ બાળમે" પણ વ્યાજી તો ફાથ બાળવાની વાત વ્યાજી છે. ભગવતી જાણવેને બે ફાથ અને વ્યાજી મીકું વ્યાજું છે. પરંતુ વ્યાજી તો મીકું વધતાં જાય છે અને ફાથ ઘટતી જાય છે. ફાથનો ઉપયોગ ગૂંટ મારીને બીજું પડાવી લેવામાં થાય છે.

૪૮) વર્ણવિસ્તાર:-

'ઊંચી નીચી કર્યા કરે, જીવનની ઘટમાળ, બક્તી લેની વ્યોટ છે, વ્યોટ પછી શુભાળ.'

→ જીવનનાં શુભાળને સમજવલી, સૂર્યની જેમ પ્રકાશથી ઝળહળતી આ પાંડિત્યમાં કાવિ હશે કે જીવનની ઘટમાળ તો કર્યા જ કરે છે. જેમાં કથારીક સુખને બક્તી જે તો કથારીક દુઃખનો પડાવ છે.

દરેક સિદ્ધાંતની બે બાજુઓ હોય છે. તેમ જીવનરૂપી ઘટમાળનાં પણ બે પાસાં છે. 'સુખ અને દુઃખ.' સુખ અને

વિભાગ.....

<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	=	<input type="text"/>		
<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	=	<input type="text"/>

દુઃખ શુપનમાં વ્યાખ્યાં ન કરે છે. ક્યારેક સુખની
 ઓરતી વ્યાવે તો માહાસ જુલ પુણ થઈ
 કાય એટલે કે હી જાય છે અને ક્યારેક
 એવસાઈ દાડું દુઃખ વ્યાવી પડે ત્યારે
 માહાસ ભાંગી પડે છે. દુલાજા થઈ જાય છે.
 નિશાજા તેના મનને કોઈ વ્યાઈ છે. પણ
 ત્યારે. માહાસ સમજી લેવું એઈએ કે
 સુખ અને દુઃખ ક્યારેય પણ વડતાં નથી.
 શુપન રૂપી દાટમાળમાં સુખ અને દુઃખનાં
 વ્યાઈ વ્યાખ્યાં ન કરે છે, તેથી ક' કહવાય છે
 કે,

"સુખ સમયમાં હી નવ વડું,
 દુઃખમાં હિમલ ન દાવવી,
 સુખ-દુઃખ વસદ વડતાં નથી,
 એ નીતિ ઉર ભાસાવી."

વિભાગ.....

<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	=	<input type="text"/>
<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	=	<input type="text"/>

વિભાગ:-

૧) પત્રલેખન:-

૩૩૪, ૮/૫, ત્રિમંદિર
સંકુલ સંકર નં ૩
અમદાવાદ.

DT:- 12-3-2015

પ્રિય મિત્ર:-

તારી પત્ર મળ્યો. તમે સૌ કુશળ છો તે સહીને શાહત થઈ સાથે જ તારાં નબળાં પરિજામ અંગે ચિંતા પણ થાય છે.

તું જ્યારે નાનો હતો ત્યારે વર્ગમાં દુર્મેશા પ્રથમ ક્રમે આવતો. પરંતુ હવે તે શી.વી. શૈવાની જે લેવ પાડી છે તેનાથી તારા પરિજામ પર અર્ધ તારા અભ્યાસ પર ખુબ જ માઠી અસર થઈ છે. તેનાં જ પરિજામ તું આ વર્ષે એક વિષયમાં અનુભવી થયો છે. તું શી.વી. શૈવાની જે સમય બગાડે છે તેના બદલે એટલો જ સમય તું અભ્યાસ પાછળ જ્યતીત કરી લી તું પહેલાંની જેન પાછો પ્રથમ ક્રમે ઊતરી જાય છે. મારા ઉદ્દેશનો અર્થ એ તારી જે તારે વિલકુલ શી.વી. ન એવું, પરંતુ લાંબા ગાળાનાં અભ્યાસ બાદ અડધો-પોઠી ઊલાક શી.વી. એવું અભાવર છે. વધુ શી.વી. શૈવાની આંખોને પણ નુકસાન થાય છે. પળી, તારી

વિભાગ.....

□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	=	□		
□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	=	□

અંગ્રજીમાં પણ આવી થાય છે. વધુ દીવો આપી
 સ્થળોએ ચિહ્નો થઈ આવે છે અને વાંચવામાં
 પણ મન લાગતું નથી. આવી માત્ર તે
 સુધન છે કે, તે દીવો. આમાં સમય
 ન બચાવ અને તેમણે સ્વાસ્થ્ય સાધવ.

તારાં માતા-પિતાને મારા પુજામ.

સિ.
 તારાં મિત્ર.

10) અરૂપાલલેખના:-

DT:- 12-03-2015.

વિષય:- જાણમાં યોજાયેલ 'શક્તિદાન શિબિર'
 અંગે અરૂપાલ.

→ તા. 10-3-2015 નાં રોજ મારી જાણમાં
 'શક્તિદાન - શિબિર' નું આયોજન કરવામાં
 આજુ હતું. આ શિબિર દસ દિવસ
 લાંબીની ઊંચાઈ વાળાં વાલિઓ સુધી
 લાંબી પહોંચાડવાનો હેતુ હતો. આ શિબિર
 માટે અને આ જાણમાં ડાયરક્ટર હોલમાં
 સવારે મેં વાગ્યે પહોંચી ગયાં. હોલમાં
 શિબિર અંગેની વ્યવસ્થા બેઈ અને
 ન્યૂન ગર્વની લાગણી થઈ. વ્યવસ્થા યોગ્ય
 હોવાની શક્તિદાતાઓ નેમને શક્તિ આપવાની
 સિદ્ધા હતી તેમણે સ્વાગત કરવામાં આજુ
 વ્યાં ન ડોહરો અને પરિવારિકાઓની
 રુકડી આવી પહોંચી. તેઓ સુધન અને સ્વચ્છ

વિભાગ.....

	+		+		+		+		+		+		+		+		+		+		=			
	+		+		+		+		+		+		+		+		+		+		+		=	

સફેદ ગઢાપૈશમાં દેવદંત વૈયાં લાગતાં દુતાં,
 લીમડો શ્રદ્ધ વેક્ષણલાક્ષીની પ્રાથમિક,
 તપાસ સ્ત્રી. ત્યારપછી શિબિરનો
 આરંભ કર્યો. સ્પેડ. હલાડમાં જ સ્ત્રી-વૈયાં
 13 બોરલ લોટી જમા થઈ ગયું.
 પરિવારકૃષી વક્ષણલાક્ષીની શાકિત આપણ
 માટે લેમને ગુણક વિસ્કીટો ખપડાવી
 વડી હતી. આમ, વક્ષણ શિબિરને સંતે
 સર્મ લગભગ 49 બોરલ લોટી સંકુ
 કુલું. પછી સૌ ખુશી ખુશી પાંતપાંતાને
 ધર ગયાં.

વિભાગ.....

+ + + + + + + + + =

+ + + + + + + =

Section - D.

16) ભાષાશુદ્ધિ:-

'ભાઈ તને ગોઈએ ભરમાળ્યો છે. હું જમણી નથી.' કહી મેં કમાડ બંધ કરવા માંડ્યું તો એ અંદર બાલકો લાચો અને કહ્યું: 'માતાજી, આજ દિવસ સુધી તમને ખાવાનું મોકલ્યું. તે સામું તો વુઝી!' હું બિડાઈ ગઈ. 'વળી તું ખાવાનું મોકલનાર કોણ?'

17) ગદ્યપરિવર્તન:-

વૃક્ષોને, લહેલાતી પાંદડીઓને, વાંશીની શૂલીને, ગવપલ્લાપોને નજરે નિહાળતાં સ્વામીજી સ્વયં બેઠાં 'બીધિવૃક્ષ' નથી? એમની ગજુક આવીને ઊભાં રહ્યાં જ કહેલી બધી શીતળતા અનુભવાય છે! ઉદેગો - ઉલાપાં આપાં આપ શમી જતાં અનુભવાય છે ઉદેગિત મન શાંતિનો અનુભવ કરી રહે છે. અનેકાવિધ અડમ્-બીજ અપરતો જવો ફીચ અને મનુજીય કુળવાં-ફુલ ચર્ષ જતાં કોય એમ સાગી છે.

વિભાગ.....

<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	=	<input type="text"/>
<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	=	<input type="text"/>

13) નિર્વંધ:-

મા લી મા ! બીજા વનવગડાનાં વા.

“શીમે શીમે રૂલ ભર્યું,
જીને વેડાં-વેડાં વડાલ,
ઘેર-ઘેર વ્યે બિરાજી,
મા-રૂપે ભગવાન.”

ઈશરે પોતે સર્જેલી સૃષ્ટિમાં જ્યારે
દરેક વેડાં પડીથી વળવાનું વેડાં માટે
અશક્ય બન્યું ત્યારે વેડાં જે સર્જન
કર્યું તે મા. મા શબ્દ બોલતા જ
તેમાં કેટલી મિઠાશ વડેલી છે તે અનુભવાય
છે. ઈશર પોતે પ્રકૃત જગતનો ગાય છે
પડી મા વિના તો તે પડી અનાથ
છે.

મા બાળકને નવ-નવ માસ સુધી
પોતાનાં પેરમાં વાપી અપાર કષ્ટો
સહી છે. તે પોતાના બાળકને દુનિયાની
દરેક ખુશી આપવા માંગે છે. બાળક
જ્યારે મોઢું ઘઈ તેને પ્રથમ વખત 'મા'
કહી પોકારે ત્યારે માની આંખોમાંથી
મોલીડાં સરી આવે છે. બાળક દરેક
પ્રકાર સુખ-આહુતી ભોગવે તે માટે મા
પોતાનાથી બનતા દરેક પ્રયાસ કરે છે.
મા બાળકને દરેક પ્રકારનું જ્ઞાન આપે
છે. તે બાળકને શું ગમે છે અને શું

વિભાગ.....

<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	=	<input type="text"/>
<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>	=	<input type="text"/>

મન કાંઈ

નથી ગમતું તે હરેક બાબતને મજા છે. મા બાળકને શિક્ષણ, સંસ્કારણ, લડાતણ અને જીવનનું એમ તમામ પુરાણું જ્ઞાન આપે છે. તેથી જ તે કહેવાય છે કે,

'એક માતા સૌ શિક્ષકની ગણ સારે.'

માતાનાં ખોળામાં બાળક સ્વર્ગનો અનુભવ કરે છે. માતાનો ખોળો અંતર બાળક માટે સૌથી સલામત કાર્યા. માતાનો ખોળો અંતરે પ્રેમની યુનિવર્સિટી. માતાનાં આવા પ્રભુત્વને કારણે જ કવિ બીરાહરે કહ્યું છે કે,

"વસ્ત્રે ઘડીક વૈભવ વાદળી રે લૌલ,
માડીનો મેઘ બારે માસ રે,
જનનીની મેંડ સખી,
નહીં જડે જે લૌલ. ૫"

વૈતીનાં કાળને કદાચ ગહી શકાય પણ માતાની ઝમલાને ક્યારેય પણ ગહી ન શકાય. માતાનું સહજ આપણા પૂર અંતરું બંધુ છે કે સૌ જનમ માતાને સરહી આંખીને પણ એ સહજ સુકવી શકાય નહીં.

જે બાળકને મા નથી કૌલી તે જ માતાનાં માનને સમજે છે. આથી જ કહેવાયું છે કે,

'વૌંડે સડમાર આપ મરેમી, પૂજા
હજારા હજાર મા ન મરતાં.'

વિભાગ.....

□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	=	□		
□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	+	□	=	□

માલાની જગ્યા આ કાલમાં કોઈ
 લઈ ન શકે. આથી વ્યારે ઠાકોશામુ
 એ ખિલાડી સમજી પોતાના પાવંતી
 માલાની દુઃખ પહોંચાવ્યું ત્યારે પાવંતી
 માલાએ લેમને સમજાવ્યું કે, 'મા લે ના છે.
 જાની જગ્યાએ કોઈ નહીં બાળકનાં
 ઊપનામાં જે સ્થાન માલું છે તે કોઈ
 લઈ ન શકે. એ માલા પછી પોતાનું કુ
 પોતાની હોય કે બીજાની ત્રા લે મા છે.

વ્યારે જ કહીવાયું છે કે,

'મા લે મા,
 બીજાં બધાં વગરનાં વા.'

મા વિના બાળકનો અંસાર સુની
 છે. બાળક મા વિના સલામતીનો અનુભવ
 કરી શકતું નથી. તે જ કહીવાય છે કે,

'કોઈ વિના મોળાં કંસાર,
 મા વિના સુના અંસાર.'